

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้า ของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่งในจังหวัดฉะเชิงเทรา

Factors Effecting The Performance Management of Shipping
of transportation Operators In Chachoengsao Province

ณรงค์ศักดิ์ แก้วเมืองเพชร¹ ธนบดี ฐานะขาลา² อัมรินทร์ นาคณัฐเศรษฐ์³

¹สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

Narongsak.Kaew2510@gmail.com

²อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

³อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่งในจังหวัดฉะเชิงเทรา 2) ศึกษาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่งในจังหวัดฉะเชิงเทรา 3) ศึกษาปัจจัยพยากรณ์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่งในจังหวัดฉะเชิงเทรา กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการธุรกิจขนส่งสินค้า ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้มาโดยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามสัดส่วนของจำนวนประชากร ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 130 คน วิธีการศึกษาครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและสถิติที่ใช้ คือสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติเชิงอนุมานเพื่อทดสอบอิทธิพลของตัวแปรอิสระ ที่มีผลต่อตัวแปรตามโดยใช้การหาค่า

นัยสำคัญทางสถิติ ด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

สามารถสรุปผลการศึกษา ได้ดังนี้

1) ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่งในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านวัสดุสิ่งของ รองลงมา คือ ด้านเวลา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านคน

2) ระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความปลอดภัย รองลงมา คือ ด้านความรวดเร็ว และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านอำนวยความสะดวก

3) การพยากรณ์ในภาพรวม พบว่า ปัจจัยด้านเวลา ปัจจัยด้านคน ปัจจัยด้านวัสดุสิ่งของ ปัจจัยด้านเงิน และปัจจัยด้านการจัดการ สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้ร้อยละ 63.40 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ, การบริหารจัดการ, การขนส่งสินค้า

ABSTRACT

This research aims 1) to study the level of factors effecting the performance management of shipping of transportation operators in Chachoengsao province 2) to study the level of efficiency for the performance management of shipping of transportation operators in Chachoengsao province 3) to study the factors of prediction equation regarding the performance management of shipping of transportation operators in Chachoengsao province. Sample group is the operators of shipping transportation in Chachoengsao province by using simple random sampling following the proportion of 130 populations. This study is to collect data by using questionnaires and the used statistics such as frequency, percentage, mean and standard deviation including testing the influence of independent variables effecting dependent variables by using the statistical significance with the multiple regression analysis.

The research result was found that.

1. The level of factors effecting the performance management of shipping of transportation operators in Chachoengsao province as a whole showed that average attitudes were in high level. When considering the each factors, it was all in high level by arranging the most average to the least namely; 1) material 2) time and 3) man.
2. The level of efficiency for the performance management of shipping of transportation operators in Chachoengsao province as a whole showed that average attitudes were in high level. When considering the each factors, it was all in high level by arranging the most average to the least namely; 1) security 2) rapidity and 3) facilitation.
3. For overall forecasting, it was found that the factor about time, man, material, money and management are able to forecast the efficiency for the performance management of shipping of transportation operators in Chachoengsao province at 63.40 % in statistical significance at .05 level.

Keywords: Efficiency, Management, Shipping

1. บทนำ

โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC) เป็นแผนยุทธศาสตร์ภายใต้นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ด้วยการพัฒนาเชิงพื้นที่ ที่ต่อยอดความสำเร็จจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจภาคตะวันออก หรือ Eastern Seaboard ซึ่งดำเนินมาแล้วกว่า 30 ปี มีเป้าหมายในการยกระดับพื้นที่เขตเศรษฐกิจภาคตะวันออกให้กลายเป็น World-Class Economic Zone รองรับการลงทุนอุตสาหกรรม Super Cluster และอุตสาหกรรมเป้าหมายของ

ประเทศ เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจในอีก 20 ปีข้างหน้า จากข้อมูลผลประกอบการปี 2558 (ก่อนเริ่มโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก) ของจังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยอง พบว่า รายได้รวมของทั้ง 3 จังหวัด ลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปี 2557 จำนวน 33,268.58 ล้านบาท คิดเป็นอัตราส่วนการลดลงของรายได้ที่ -0.79% โดยมียอดรายได้รวมทั้งหมดจำนวน 4,173,062.94 ล้านบาท โดยจังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีสัดส่วนรายได้สูงสุด (46.73%) ซึ่งใกล้เคียงกับจังหวัดระยอง (41.19%) และจังหวัดฉะเชิงเทรา (12.08%) อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าอัตราการเติบโตของรายได้จะลดลง แต่เมื่อพิจารณากำไรสุทธิจากการประกอบกิจการพบว่าในปี 2558 มีกำไรสุทธิ 165,503.60 ล้านบาท เพิ่มมากขึ้น จำนวน 24,653.42 ล้านบาท คิดเป็น 3.41% (กำไรสุทธิปี 2557 = 140,850.18 ล้านบาท) (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2560, ออนไลน์)

ทั้งนี้ จังหวัดชลบุรีเป็นที่ตั้งหลักของธุรกิจผลิตเครื่องยนต์สำหรับยานยนต์ ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมสำหรับยานยนต์และการผลิตอุปกรณ์สื่อสาร และจังหวัดระยองเป็นที่ตั้งหลักของธุรกิจการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากโรงกลั่นปิโตรเลียม และการผลิต ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียมรวมถึงการผลิตรถยนต์ส่วนบุคคล ขณะที่จังหวัดฉะเชิงเทรามีรายได้หลักจากการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าชนิดใช้ในครัวเรือน และการผลิต ผลิตภัณฑ์พลาสติกต่างๆ ธุรกิจที่มีอัตราการเติบโตของรายได้สูงสุดในปี 2558 ได้แก่ การผลิตรถยนต์ส่วนบุคคล ที่มีอัตราการเติบโตถึง 32.30% รองลงมาได้แก่ ธุรกิจการผลิตอุปกรณ์สื่อสาร อื่นๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น และธุรกิจการผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมอื่นๆ สำหรับยานยนต์ ที่มีรายได้เติบโตในอัตราส่วน 8.99% และ 3.17% ตามลำดับ และธุรกิจที่มีอัตรากำไรสุทธิสูงสุดในปี 2558 ได้แก่ ธุรกิจการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าชนิดใช้ในครัวเรือน (ยกเว้นประเภทผลิตความร้อนด้วยไฟฟ้า) และธุรกิจการผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมอื่นๆ สำหรับยานยนต์ ที่มีอัตราส่วนกำไรสุทธิที่ 6.15% และ 5.78% ตามลำดับ โดยธุรกิจการผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมสำหรับยานยนต์ เป็นธุรกิจที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากมีรายได้ในปีแรก (ปี 2558) ถึง 123,137.47 ล้านบาท คิดเป็น 6.74% ของรายได้ทั้งหมดในธุรกิจที่มีรายได้สูงสุด 10 อันดับแรก และมีอัตรากำไรสุทธิในปีแรกถึงร้อยละ 4.63 และการคาดการณ์ธุรกิจ (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2560, ออนไลน์)

จากการที่คณะกรรมการนโยบายพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานได้กำหนดให้จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยอง เป็นจังหวัดนำร่องในการยกระดับพื้นที่ให้เป็นเขตเศรษฐกิจการลงทุนพิเศษที่มีการขับเคลื่อนเศรษฐกิจอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ และมี ความชัดเจนในการกำหนดมาตรการส่งเสริมการลงทุนด้านต่างๆ แล้วคาดว่าโครงการดังกล่าวจะส่งผลทำให้เศรษฐกิจในพื้นที่ 3 จังหวัดมีการเติบโตอย่างก้าวกระโดดในกิจการทุกขนาดไม่ว่าจะเป็นธุรกิจขนาดใหญ่หรือขนาดเล็ก เนื่องจากมาตรการต่างๆ จะดึงดูดให้นักลงทุนต่างชาติและบริษัทชั้นนำระดับโลกหลั่งไหลเข้ามาลงทุนในพื้นที่ ทำให้เกิดการจ้างงาน การพัฒนาเทคโนโลยี และการจับจ่ายใช้สอยของบุคลากร รวมถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานซึ่งจะส่งผลทำให้ธุรกิจมีต้นทุนการขนส่งที่ถูกลง ขนส่งสินค้าได้เร็วและ ทัวถึงมากขึ้น โดยธุรกิจที่คาดว่าจะเติบโตและมีการพัฒนาได้สูงสุด คือ 10 ธุรกิจเป้าหมายภายใต้กรอบ EEC ได้แก่ ยานยนต์สมัยใหม่ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ การท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและเชิงสุขภาพ การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ

การแปรรูปอาหาร หุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม การบินและโลจิสติกส์ เชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ ดิจิทัล และการแพทย์ครบวงจร (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2560, ออนไลน์)

จากโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก พร้อมทั้งเศรษฐกิจในปัจจุบัน เป็นยุคของการแข่งขันที่รุนแรงมีการแข่งขันสูง อุตสาหกรรมหรือองค์กรต่างๆ จึงต้องหันมาให้ความสนใจและปรับปรุงกลยุทธ์การดำเนินงานเพื่อให้สามารถดำรงอยู่ในธุรกิจหรืออุตสาหกรรมได้ในระยะยาว และจากการที่คณะกรรมการนโยบายพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานได้กำหนดให้จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยอง เป็นจังหวัดนำร่องในการยกระดับพื้นที่ให้เป็นเขตเศรษฐกิจการลงทุนพิเศษที่มีการขับเคลื่อนเศรษฐกิจอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ และมีความชัดเจนในการกำหนดมาตรการส่งเสริมการลงทุนด้านต่างๆ แล้วคาดว่าโครงการดังกล่าวจะส่งผลทำให้เศรษฐกิจในพื้นที่ 3 จังหวัดมีการเติบโตอย่างก้าวกระโดดในกิจการทุกขนาดไม่ว่าจะเป็นธุรกิจขนาดใหญ่หรือขนาดเล็ก เนื่องจากมาตรการต่างๆ จะดึงดูดให้นักลงทุนต่างชาติและบริษัทชั้นนำระดับโลกหลั่งไหลเข้ามาลงทุนในพื้นที่ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่งในจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการธุรกิจขนส่งทั้งสัญชาติไทยและต่างชาติเพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาธุรกิจและรองรับระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่งในจังหวัดฉะเชิงเทรา

2.2 เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่งในจังหวัดฉะเชิงเทรา

2.3 เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่งในจังหวัดฉะเชิงเทรา

3. สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยด้านคน ปัจจัยด้านเงิน ปัจจัยด้านวัตถุดิบของ ปัจจัยด้านการจัดการ และปัจจัยด้านเวลา ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่งในจังหวัดฉะเชิงเทรา

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจขนส่งสินค้า ในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 9 อำเภอ ประกอบด้วย (1) อำเภอบางน้ำเปรี้ยว 17 ราย (2) อำเภอบางคล้า 13 ราย (3) อำเภอบางปะกง 43 ราย (4) อำเภอแปลงยาว 16 ราย (5) อำเภอพนมสารคาม 28 ราย (6) อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา 44 ราย (7) อำเภอราชสาส์น 3 ราย (8) อำเภอสนามชัยเขต 9 ราย (9) อำเภอบ้านโพธิ์ 19 ราย รวมประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 192 ราย

4.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการธุรกิจขนส่งในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 9 อำเภอ จำนวนประชากร 192 ราย ได้มาโดยใช้สุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ด้วยการจับสลาก โดยกำหนดจำนวนตัวอย่างให้มีค่าความคาดเคลื่อนของการสุ่ม .05 เมื่อใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane)

4.3 การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

4.3.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิด และใช้เป็นแนวในการสร้างแบบสอบถาม

4.3.2 สร้างแบบสอบถามโดยให้ครอบคลุมตามขอบเขตและเนื้อหาที่ศึกษา จากนั้นนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบแก้ไขปรับปรุง

4.3.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแบบสอบถามลงความเห็นและให้คะแนนแล้ววิเคราะห์การหาค่าตรรกะของการสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

4.3.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำไปทดลองใช้ (try-out) กับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 30 ชุด เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของเครื่องมือโดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach' Alpha Coefficient) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .988

4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำชาชนครินทร์ ถึงผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทราเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนใช้บริการจัดส่งสินค้า

4.4.2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยเข้าพบประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล และอธิบายวัตถุประสงค์ของการแจกแบบสอบถาม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลหน่วยตัวอย่างตามเทศบาลต่างๆ โดยกำหนดเก็บข้อมูลภายในระยะเวลา จำนวน 90 วัน

4.4.3 เมื่อครบกำหนด ผู้วิจัยได้ติดตามเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนและมีความสมบูรณ์จำนวน 130 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาครบ

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงค่าความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง พร้อมคำบรรยายประกอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่งในจังหวัดฉะเชิงเทรา วิเคราะห์โดย

1) หาค่าเฉลี่ย (mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เสนอข้อมูลในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ

2) การวิจัยครั้งนี้ กำหนดค่าตัวแปร เป็นการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของแบบสอบถาม ในด้านต่าง ๆ โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้ (Best, J.W., 1977, p. 182 และบุญชม ศรีสะอาด, 2546, หน้า 162)

4.21-5.00 หมายถึง ระดับปัจจัยทางบริหารมากที่สุด

3.41-4.20 หมายถึง ระดับปัจจัยทางบริหารมาก

2.61-3.40 หมายถึง ระดับปัจจัยทางบริหารปานกลาง

1.81-2.60 หมายถึง ระดับปัจจัยทางบริหารน้อย

1.00-1.80 หมายถึง ระดับปัจจัยทางบริหารน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา จิคราะห์โดย

1) หาค่าเฉลี่ย (mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เสนอข้อมูลในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ

2) การวิจัยครั้งนี้ กำหนดค่าตัวแปรเป็นการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของแบบสอบถาม ในด้านต่างๆ โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้ (Best, 1977, p.182)

4.21-5.00 หมายถึง ระดับประสิทธิภาพการบริหรมากที่สุด

3.41-4.20 หมายถึง ระดับประสิทธิภาพการบริหรมาก

2.61-3.40 หมายถึง ระดับประสิทธิภาพการบริหรปานกลาง

1.81-2.60 หมายถึง ระดับประสิทธิภาพการบริหรน้อย

1.00-1.80 หมายถึง ระดับประสิทธิภาพการบริหรน้อยที่สุด

4.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.6.1 หาค่าร้อยละ (percentage) และค่าความถี่ (frequency) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ

4.6.2 หาค่าเฉลี่ย (mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เพื่อ วิเคราะห์วิธีหาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา

4.6.3 ทดสอบอิทธิพลของตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้า ที่มีผลต่อตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าโดยใช้การหาค่าด้วยสถิติเชิงอนุมานคือการถดถอยเชิงพหุคูณ (multiple regression analysis)

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่งในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.17$, S.D. =.926) เมื่อพิจารณาด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านวัสดุสิ่งของ ($\bar{X}=4.24$, S.D. =.930)

รองลงมา คือ ด้านเวลา ($\bar{X}=4.17$, S.D.=.852) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านคน ($\bar{X}=4.12$, S.D.=.904)

5.2 ผลการศึกษาระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.12$, S.D.=.949) เมื่อพิจารณาด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความปลอดภัย($\bar{X}=4.26$, S.D.=.999) รองลงมา คือ ด้านความรวดเร็ว ($\bar{X}=4.18$, S.D.=.921) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านอำนวยความสะดวก ($\bar{X}=4.06$, S.D.=.939)

5.3 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยพยากรณ์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ปัจจัยที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา มี 5 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านเวลา (X_5) มีค่าเท่ากับ .549 รองลงมา คือ ปัจจัยด้านคน (X_1) มีค่าเท่ากับ .138 และปัจจัยด้านวัสดุสิ่งของ (X_3) มีค่าเท่ากับ .394 รวมถึงปัจจัยด้านเงิน (X_2) มีค่าเท่ากับ .259 ซึ่งยังรวมถึงปัจจัยด้านการจัดการ (X_4) มีค่าเท่ากับ .255 ตามลำดับ ส่งผลทางบวกต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .713 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .634 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (S.E._{est}) เท่ากับ .27403 เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพในการพยากรณ์ในภาพรวม พบว่า ปัจจัยด้านเวลา (X_5) ปัจจัยด้านคน (X_1) ปัจจัยด้านวัสดุสิ่งของ (X_3) ปัจจัยด้านเงิน (X_2) และปัจจัยด้านการจัดการ (X_4) สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้ร้อยละ 63.40

6. อภิปรายผล

6.1 ผลการศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่งในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านวัสดุสิ่งของ รองลงมา คือ ด้านเวลา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านคน สามารถสะท้อนความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่งในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่งในจังหวัดฉะเชิงเทรา ต้องคำนึงถึงทรัพยากรทางการบริหาร ทั้งนี้เนื่องจากผลการศึกษา ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่งในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับวรรณกรรม ทองแก่ง (2551) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการให้บริการโลจิสติกส์การขนส่งทางบกด้วยโลจิสติกส์แบบสิ้นของกลุ่มสมาคมตัวแทนขนส่งสินค้าทางอากาศไทย พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ปัจจัยด้านความรวดเร็วและระยะเวลา รองลงมาคือ ภาพลักษณ์ของบริษัทและด้านการส่งมอบสินค้า

6.2 ผลการศึกษาระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาด้านที่มี

ค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความปลอดภัย รองลงมา คือ ด้านความเร็ว และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านอำนวยความสะดวก สามารถสะท้อนความคิดเห็นระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้งนี้เนื่องจากผลการศึกษา ระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ลิปดา ถนอมทรัพย์ (2551) ทำการศึกษา การพัฒนาตัวชี้วัดประสิทธิภาพการขนส่งของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเหล็ก พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเงินมากที่สุด ส่วนลูกค้าด้านกระบวนการภายในและการเรียนรู้ และการเติบโตอยู่ในระดับมาก

6.3 ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยพยากรณ์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ปัจจัยที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา มี 5 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านเวลา (X_5) มีค่าเท่ากับ .549 รองลงมา คือ ปัจจัยด้านคน (X_1) มีค่าเท่ากับ .138 และปัจจัยด้านวัสดุสิ่งของ (X_3) มีค่าเท่ากับ .394 รวมถึงปัจจัยด้านเงิน (X_2) มีค่าเท่ากับ .259 ซึ่งยังรวมถึงปัจจัยด้านการจัดการ (X_4) มีค่าเท่ากับ .255 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ วราภรณ์ ทองแกง (2551) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการให้บริการโลจิสติกส์ การขนส่งทางบกด้วยโลจิสติกส์แบบลิ้นของกลุ่สมาชิกตัวแทนขนส่งสินค้าทางอากาศไทย พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ปัจจัยด้านความเร็ว และระยะเวลา รองลงมาคือ ภาพลักษณ์ของบริษัทและด้านการส่งมอบสินค้า พร้อมทั้งส่งผลทางบวกต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .713 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .634 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ($S.E_{est}$) เท่ากับ .27403

7. สรุปผล

7.1 ผลการศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่งในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านวัสดุสิ่งของ รองลงมา คือ ด้านเวลา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านคน

7.2 ผลการศึกษาระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความปลอดภัย รองลงมา คือ ด้านความเร็ว และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านอำนวยความสะดวก

7.3 การพยากรณ์ในภาพรวม พบว่า ปัจจัยด้านเวลา (X_5) ปัจจัยด้านคน (X_1) ปัจจัยด้านวัสดุสิ่งของ (X_3) ปัจจัยด้านเงิน (X_2) และปัจจัยด้านการจัดการ (X_4) สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้ร้อยละ 63.40

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ด้านคน ผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ควรส่งเสริมให้พนักงานของบริษัทมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อการให้บริการลูกค้ามากยิ่งขึ้น

8.2 ด้านเงิน ผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ควรเตรียมงบประมาณเพื่อการลงทุนสำหรับการเปลี่ยนพาหนะรุ่นใหม่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการขนส่ง

8.3 ด้านวัสดุสิ่งของ ผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ควรมีการเพิ่มจำนวนพาหนะในการขนส่งอย่างสม่ำเสมอ

8.4 ด้านการจัดการ ผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ควรวางแผนงานที่รองรับการขยายการขนส่งสู่ประเทศเพื่อนบ้าน

8.5 ด้านเวลา ผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ควรกำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานบริหารการขนส่งที่เพียงพอและเหมาะสม

8.6 ด้านการประหยัด ผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ควรมีการพัฒนาแบบการขนส่งสินค้าและจัดหาพลังงานต้นทุนต่ำ

8.7 ด้านอำนวยความสะดวก ผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ควรมีเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้งานด้านการบริหารจัดการ

8.8 ด้านความรวดเร็ว ผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ควรมีมาตรฐานในการกำหนดเวลาและระยะทางให้ลูกค้าทราบอย่างชัดเจน

8.9 ด้านความปลอดภัย ผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ควรมีการให้ความรู้และพัฒนาผู้ขับยานพาหนะขนส่งอยู่เสมอ

8.10 ด้านความแน่นอนเชื่อถือได้และตรงต่อเวลา ผู้ประกอบการธุรกิจขนส่ง ในจังหวัดฉะเชิงเทรา สร้างมาตรฐานเพื่อให้ได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณ ด้านการบริการขนส่งที่ดีเยี่ยม ทั้งระดับประเทศ หรือระดับชาติ

เอกสารอ้างอิง

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2560). **วิเคราะห์ธุรกิจในพื้นที่การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาค**

ตะวันออก. กองข้อมูลธุรกิจ กรมการค้าภายใน. 2560. [ออนไลน์]. เข้าถึงข้อมูล วันที่ 20 ธันวาคม 2560. จาก dbd.go.th/ewt_dl_link.php?nid=469405729.

ลิปดา ถนอมทรัพย์. (2551). **การพัฒนาตัวชี้วัดประสิทธิภาพการขนส่งของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเหล็ก**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

วรภรณ์ ทองแกง. (2551). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการให้บริการโลจิสติกส์การขนส่งทางบกด้วยโลจิสติกส์แบบสิน ของกลุ่มสมาคมตัวแทนขนส่งสินค้าทางอากาศไทย**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

Best, J.W. (1977). **Research in Education**. 3rd ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hill.

Taylor, F.W. (1947). **Scientific Management**. New York : Harper